

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αριθ. Γνωμ. 24

Προς

το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας

Διεύθυνση Λιμενικής Αστυνομίας

Τμήμα 1ο

ΠΕΙΡΑΙΑ

I.- Εις απάντηση του υπ' αριθ. 7804/14.11.1986 εγγράφου σας με το οποίο διατυπώνετε δύο νέα ερωτήματα και ζητείτε με γνωμοδότησή μας να καθοριστεί: α) ποίος από τους αιτούντες που αναφέρονται στο έγγραφο πρέπει να προηγηθεί και να λάβει την άδεια για την ανεύρεση και την ανέλιυση αεροσκάφους που κατά το Β' παγκόσμιο πόλεμο φέρεται ότι κατέπεσε και βυθίστηκε στον Ευβοϊκό κόλπο ενώ μετέφερε "κιβώτια με λίρες Αγγλίας" και β) από ποιά Υπουργεία θα υπογραφούν κατά το νόμο οι σχετικές άδειες και ποιά σειρά πρέπει να ακολουθηθεί όσον αφορά το σύνολο των αιτούντων, έχω την τιμή συμπληρωματικώς προς όσα εκτίθενται στην υπ' αριθ. 18/1986 γνωμοδότηση να σας γνωρίσω και τα ακόλουθα:

II.- Βάσει των αρχών της χρηστότητος και της ισονομίας που διέπουν τη Διοίκηση κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας, φρονώ ότι: Κατά τον νομικό κανόνα "ο προηγούμενος κατά χρόνον προηγείται και κατά το δικαίωμα", παρέχεται, καταρχήν, δικαίωμα προτιμήσεως προς εκείνον που προηγήθηκε στην υποβολή αιτήσεως για να του χορηγηθεί η ρηθείσα άδεια. Όμως είναι αυτονόητο ότι μόνη η προϋπόθεση αυτή δεν αρκεί, αλλ' απαιτείται ο επιλεκτέος να διαθέτει τον αναγκαίο εξοπλισμό σε προσωπικό και τεχνικά μέσα και να παρέχει εγγυήσεις

επιμέλειας, καλοπιστίας και συναλλακτικής χρηστοήθειας για την εκπλήρωση της υποχρέωσής του. Η δε απόφαση πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

Όμως κατά πάγια αρχή η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου γνωμοδοτεί για γενικά νομικά ζητήματα και αφηρημένως και όχι για ζητήματα που θεμελιώνουν ή καταλύουν προσδοκώμενα ιδιωτικά δικαιώματα συγκεκριμένων προσώπων. Επομένως εκφεύγει των ορίων της γνωμοδοτήσεως η περαιτέρω ζητούμενη υπόδειξη με το πρώτο ερώτημα και με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου ερωτήματος.

III.- Στο ανωτέρω έγγραφό σας διαλαμβάνεται ότι "τυγχάνουν οποσδήποτε συναρμόδια Υπουργεία πλην άλλων και τα Υπουργεία Οικονομικών και Γεωργίας", μνημονεύεται δε και το Υπουργείο Πολιτισμού και Επιστημών. Όμως δεν προκύπτουν στοιχεία που να θεμελιώνουν συναρμοδιότητα, την τυχόν συνδρομή της οποίας ερευνούσαν οι υπηρεσίες του Υπουργείου (βλπ. υπ' αριθ. 587/1986 γνωμοδότηση της Νομικής Διευθύνσεως και το υπ' αριθ. 4779/1986 έγγραφό της Διευθύνσεως Διμενικής Αστυνομίας). Ειδικότερα από όσα ετέθησαν υπόψη μας με το σχετικό φάκελλο, δεν προκύπτει αλλά ούτε προβάλλεται ότι διεκδικήθηκε ποτέ το φερόμενο ως βυθισμένο αεροπλάνο και το φορτίο, αλλά ούτε ότι το Δημόσιο έχει αποκτήσει επ' αυτών δικαίωμα λόγω του πολέμου ή από οποιαδήποτε άλλη αιτία όπως απαιτεί η §1 του άρθρου μόνου του Ν. 6133/1933, ή ότι τηρήθηκαν οι διατυπώσεις του άρθρ. 41 του Ν. Τη Β/1856, ή του άρθρ. 201 του ΝΔ. 187/1973, για να περιήλθε η κυριότητα του φορτίου αυτού στο Δημόσιο. (βλπ. σχετ. Σπηλιπούλου Ελλην. Ναυτ. Δικ. §97, Παπαπολίτη Επιθαλάσσια Αρωγή και διάσωση σελ. 89 σημ. 2, Δελούκα Ναυτ. Δικ. ² §70, Αναστασιάδη Ναυτ. Δικ. ⁴ §366, Γεωργιάδη Εμπρ. Δικ. §35. I σημ. 1, Τούση Εμπρ. Δικ. ³ §125 και σημ. 1). Επίσης δεν προκύπτει ότι το προκειμένο ζήτημα υπάγεται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Γεωργίας,

όπως αυτή ορίζεται από τις οικείες διατάξεις του Οργανισμού του. Αλλ' ούτε και το Υπουργείο Πολιτισμού και Επιστημών-το οποίον τεκμαίρεται ότι γνωρίζει το ζήτημα από υποβληθείσες σε αυτό αιτήσεις ενδιαφερομένων-έχει αρμοδιότητα, βάσει των Ν.5351/19 και 1469/1950, αφού το υπό ανέλιυση φορτίο δεν προκύπτει ούτε υποστηρίζεται ότι αποτελείται από αντικείμενα αρχαιολογικής αξίας.

Επομένως από τα τεθέντα υπόψη μας στοιχεία, φρονούμε ότι δεν γεννάται ζήτημα συναρμοδιότητος των Υπουργείων αυτών, το δε δεύτερο ερώτημα, κατά το απομένον πρώτο σκέλος του, στερείται αντικειμένου.-

Ο Αντεπιστάμενος του Αρχαίου Πάγου
Σπυρίδων Δ. Σταμούλης

